

Czwartek, 23 maja 2013 r.

12. wzywa Komisję do aktywnego wspierania odpowiedzialnej postawy wśród przedsiębiorstw unijnych działających za granicą, ze szczególnym naciskiem na zagwarantowanie ścisłego przestrzegania wszystkich obowiązków prawnych, w szczególności międzynarodowych norm i przepisów w dziedzinie praw człowieka, prawa pracy i ochrony środowiska;

13. apeluje do sieci sprzedaży detalicznej, organizacji pozarządowych i pozostałych zaangażowanych podmiotów, w tym w stosownych przypadkach do Komisji, o współpracę na rzecz opracowania norm dotyczących dobrowolnych oznaczeń świadczących o produkowaniu wyrobów w społecznie akceptowanych warunkach i o tym, że dane wyroby powstały zgodnie z podstawowymi normami pracy MOP na całej długości łańcucha dostaw; wzywa firmy wykorzystujące społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw jako narzędzie marketingowe do podjęcia kroków zapewniających prawdziwość tego typu zapewnień;

14. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie udzielane bangladeskiemu ministerstwu pracy i zatrudnienia oraz Bangladeskiemu Stowarzyszeniu Producentów i Eksporterów Tekstyliów przez Komisję; apeluje o zacieśnienie tej współpracy, a w stosownych przypadkach o rozszerzenie jej na inne państwa w regionie;

15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Radzie Praw Człowieka ONZ, rządowi i parlamentowi Bangladeszu oraz dyrektorowi generalnemu Międzynarodowej Organizacji Pracy.

P7_TA(2013)0231

Guantánamo: strajk głodowy więźniów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie strajku głodowego więźniów w Guantánamo (2013/2654(RSP))

(2016/C 055/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Guantánamo,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka ⁽¹⁾,
- uwzględniając międzynarodowe, europejskie i krajowe instrumenty dotyczące praw człowieka i podstawowych wolności oraz zakazujące arbitralnych zatrzymań, wymuszonych zaginięć i tortur, takie jak Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r. oraz Konwencja ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karanía z dnia 10 grudnia 1984 r. oraz odpowiednie protokoły do nich,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki z dnia 15 czerwca 2009 r. dotyczące zamknięcia ośrodka przetrzymywania w Zatoce Guantánamo i przyszłej współpracy w zakresie zwalczania terroryzmu w oparciu o wspólne wartości, prawo międzynarodowe i poszanowanie praworządności i praw człowieka,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0126.

Czwartek, 23 maja 2013 r.

- uwzględniając oświadczenie wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay z dnia 5 kwietnia 2013 r. dotyczące reżimu więziennego w Guantánamo, w którym stwierdziła ona, że „ciągłe przetrzymywanie przez czas nieokreślony wielu więźniów jest równoznaczne z arbitralnym zatrzymaniem i stanowi jawne naruszenie prawa międzynarodowego”,
 - uwzględniając zasady Karty Narodów Zjednoczonych i Powszechnej deklaracji praw człowieka,
 - uwzględniając art.122 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wielu z 166 więźniów osadzonych w Zatoce Guantánamo podjęło strajk głodowy w proteście przeciwko obecnym warunkom panującym w ośrodku przetrzymywania;
- B. mając na uwadze, że do zwolnienia zatwierdzono 86 więźniów, lecz są oni wciąż bezterminowo przetrzymywani;
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska i Stany Zjednoczone podzielają podstawowe wartości, takie jak wolność, demokracja i poszanowanie prawa międzynarodowego, praworządności i praw człowieka;
- D. mając na uwadze, że co najmniej 10 więźniów uczestniczących w strajku głodowym jest karmionych przymusowo, aby utrzymać ich przy życiu; mając na uwadze, że międzynarodowe porozumienia lekarzy zobowiązują do okazania szacunku dla świadomej i dobrowolnej decyzji jednostki o przystąpieniu do strajku głodowego;
- E. mając na uwadze, że Unia Europejska i Stany Zjednoczone Ameryki podzielają powszechną wartość, jaką jest wolność religii; mając na uwadze, że według licznych doniesień amerykański personel wojskowy podczas przeszukań w celach niewłaściwie obchodzi się z egzemplarzami Koranu należącymi do więźniów;
- F. mając na uwadze, że we wspólnym oświadczeniu UE i USA z dnia 15 czerwca 2009 r. odnotowano zobowiązanie prezydenta Obamy do zarządzenia zamknięcia ośrodka przetrzymywania w Zatoce Guantánamo do dnia 22 stycznia 2010 r. i z zadowoleniem przyjęto „pozostałe kroki, jakie zostaną podjęte, w tym intensywny przegląd polityki w zakresie więzienia, przenoszenia, sądenia i przesłuchiwanie w ramach zwalczania terroryzmu oraz większą przejrzystość, jeśli chodzi o stosowane w przeszłości praktyki odnoszące się do tej polityki”;
- G. mając na uwadze, że Stany Zjednoczone likwidują jedyny lot cywilny do Guantánamo, co oznacza, że możliwe będzie korzystanie jedynie z lotów wojskowych – w przypadku których do wejścia na pokład samolotu konieczne jest otrzymanie zezwolenia Pentagonu – a tym samym dostęp dla prasy, prawników i działaczy praw człowieka będzie ograniczony;
1. zwraca uwagę na bliskie stosunki transatlantyckie oparte na wspólnych podstawowych wartościach i poszanowaniu podstawowych, uniwersalnych i niezbywalnych praw człowieka, takich jak prawo do rzetelnego procesu sądowego i zakaz dokonywania arbitralnych zatrzymań; z zadowoleniem przyjmuje ścisłą współpracę transatlantycką w szerokim zakresie międzynarodowych zagadnień dotyczących praw człowieka;
 2. wzywa władze Stanów Zjednoczonych do traktowania więźniów z należyтым poszanowaniem ich przyrodzonej godności oraz do przestrzegania ich praw człowieka i podstawowych wolności;
 3. wyraża niepokój o stan więźniów prowadzących strajk głodowy oraz więźniów karmionych przymusowo i wzywa Stany Zjednoczone do szanowania ich praw i decyzji;
 4. wzywa Stany Zjednoczone do ponownego rozważenia decyzji o likwidacji jedynego cywilnego połączenia lotniczego z Zatoką Guantánamo, co ograniczy dostęp dla prasy i członków społeczeństwa obywatelskiego;
 5. wzywa Stany Zjednoczone do pilnowania, by materiały religijne były traktowane z należytą uwagą i szacunkiem podczas ciągle przeprowadzanych obowiązkowych procedur przeszukania;
 6. podkreśla, że nadal przetrzymywani więźniowie powinni mieć prawo do regularnej oceny legalności ich zatrzymania zgodnie z art. 9 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, który stanowi, że „Każdy pozbawiony wolności przez aresztowanie lub zatrzymanie ma prawo odwołania się do sądu w celu niezwłocznego orzeczenia przez sąd o legalności zatrzymania i zarządzenia zwolnienia, jeżeli to zatrzymanie okaże się bezprawne”;

Czwartek, 23 maja 2013 r.

7. ponownie daje wyraz swemu głębokiemu oburzeniu wszelkimi atakami terrorystycznymi na wielką skalę, wyraża solidarność z ofiarami takich ataków i współczucie z powodu bólu i cierpienia ich rodzin, przyjaciół i krewnych; powtarza jednak, że walka z terroryzmem nie może odbywać się kosztem ustalonych podstawowych i podzielanych wartości, takich jak poszanowanie praw człowieka i praworządności;

8. wyraża ubolewanie z powodu tego, że zobowiązanie prezydenta USA do zamknięcia Guantánamo do stycznia 2010 r. nie zostało jeszcze zrealizowane; ponawia apel do władz Stanów Zjednoczonych, by dokonały rewizji systemu komisji wojskowych w celu zagwarantowania rzetelnych procesów, by zamknęły bazę Guantánamo, zakazały – bez względu na okoliczności – stosowania tortur, złego traktowania i bezterminowego przetrzymywania bez procesu;

9. z żalem przyjmuje decyzję prezydenta USA z 7 marca 2011 r. w sprawie podpisania dekretu o przetrzymywaniu i cofnięciu zakazu postępowania w sądach wojskowych; jest przekonany, że normalne procesy karne w sądach cywilnych to najlepszy sposób rozwiązania kwestii statusu więźniów Guantánamo; nalega, aby zatrzymanym w więzieniach amerykańskich szybko przedstawiono zarzuty i wytoczono proces zgodnie z międzynarodowymi standardami praworządności, albo aby zostali oni uwolnieni; podkreśla w związku z tym, że do wszystkich osób, bez dyskryminacji, należy stosować jednakowe standardy dotyczące rzetelnego procesu;

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji organowi powołującemu komisje wojskowe, sekretarzowi stanu USA, prezydentowi USA, Kongresowi i Senatowi Stanów Zjednoczonych, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich UE, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz rządowi państw członkowskich ONZ.

P7_TA(2013)0232

Indie: egzekucja Mohammada Afzala Guru i jej konsekwencje

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie Indii: stracenie Mohammada Afzala Guru i wynikające stąd konsekwencje (2013/2640(RSP))

(2016/C 055/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. wzywającą do wprowadzenia moratorium na stosowanie kary śmierci oraz rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 63/168 wzywającą do wdrożenia rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ dnia 18 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając deklarację końcową przyjętą na 4. Światowym Kongresie Przeciw Karze Śmierci w Genewie w dniach 24–26 lutego 2010 r., w której wezwano do powszechnego zniesienia kary śmierci,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ w sprawie moratorium na stosowanie kary śmierci z dnia 11 sierpnia 2010 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie zniesienia kary śmierci, zwłaszcza rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie inicjatywy na rzecz natychmiastowego moratorium na karę śmierci ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek czternastu emerytowanych sędziów Sądu Najwyższego Indii i innych wysokich sądów, złożony w lipcu 2012 r. na ręce prezydenta Indii i zawierający apel o zamianę kary śmierci na inną karę w przypadku trzynastu więźniów, gdyż w ciągu ostatnich dziewięciu lat wyroki te zostały mylnie utrzymane w mocy przez Sąd Najwyższy,

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 775.